

Живим ко гоља живот на рате

ал смерно чувам свете плакате.

Пољубим децу, мајку и жену

па с песмом кренем у трећу смену.

Господски пос'о, седим крај зида,

животом браним да ко не покида...

Штанглом у главу и рођеног брата,

ближи од брата је лик са плаката!

Ма, шта од брата- дражи од Бог,

ни Бог не може упола тога...

Само поглед на свете плакате

излечи одмах болне простате.

Лечи, кунем се, и бољке теже

онима што целивају и на плакату леже.

Ево баш јуче, тако ми брата,

затрудне нероткиња од целивања плаката!

У касне сате, кад свако усни

плакат заплаче, сузу пусти...

Ничице паднем, гледам те очи,

гледа он у ме и миро точи.

Лије ко река с богочовека,

позовем наше да донесу флаше...

Мало је флаша- донес'те буре

за спас Србије те сузе цуре.

Потопим у њих новчаник празан,

кад оно пун ко Томин казан!

Просечна плата и нешто приде,

непријатно ми колко нам добро иде...

Онда крај зида застане стока,

љутито гледа, испод ока...

Испружи руку да скрнави плакат,

ал штангла ради па ломим лакат!

Ово је постер који се налази у центру града
у Београду, а који је поставио неки човек.
Он је поставио ове плакате и он је...?